

HET
BUITENLEVENGEVOEL
VAN...

'De natuur is onverwoestbaar'

Als kind zocht ze in Zaanse weilanden naar schedeltjes en eieren. Tegenwoordig struint ze in Amsterdam over braakliggend groen. **Merel Westrik**, presentatrice van *Vandaag de dag*, is gek op de natuur. "Ik heb veel behoefte om buiten te zijn. Om alleen maar te kijken en niks te hoeven. Daar knap ik van op."

TEKST FREDERIKE BAX FOTOGRAFIE SASCHA SCHALKWIJK

WIE IS MEREL WESTRIK?

GEBOREN Merel Westrik werd op 1 november 1979 in het Zaanse dorp Wormer geboren. Op driejarige leeftijd verhuisde ze naar Westzaan waar ze tot haar 21^e woonde. **BEKENDHEID** Ze deed de opleiding Journalistiek in Utrecht en werkte daarna tien jaar lang als presentatrice, programmamamaakster, verslaggeefster en nieuwslezeres voor de Amsterdamse televisiezender AT5. Sinds september 2011 is ze naast Eva Jinek en Leonie ter Braak het gezicht van het ochtendprogramma *Vandaag de Dag*. **PERSOONLIJK** Westrik heeft een relatie met Patrick Maes. Met haar hond Muttley gaat ze elke dag een uur wandelen in het Amsterdamse bos. **ACTUEEL** Na *Haring in het IJ* werkt Westrik samen met vriend en stadsecoloog Martin Melchers aan een tweede film over de wilde natuur in Amsterdam.

Wat is voor jou het echte buitenleven?

"Met mijn regenlaarzen aan en mijn neus naar de grond door weilanden lopen. Dat vind ik het echte buitenleven. Elke week zoek ik wel een landje op. Niet alleen buiten Amsterdam, maar ook in de stad waar terreinen, bedoeld voor grote multinationals, braak liggen. In het Westelijk Havengebied heb je van die terreinen. Eerst is er zand, een jaar later gras. In het voorjaar maken kieviten, grutto's en scholeksters er een nest, in de zomer groeien er prachtige bloemen als orchideeën en in het najaar kun je er vossen spotten. Ik vind het heerlijk om er rond te lopen."

Hoe komt dat?

"De natuur relativeert enorm. Alles waar je je in het dagelijks leven druk om maakt, wordt onbelangrijk. Ik vind het geweldig dat er in de natuur steeds weer iets nieuws ontstaat. Vooral de vanzelfsprekendheid waarmee dit gebeurt, vind ik mooi, en troostrijk ook. De natuur is onverwoestbaar en dat is een prettige gedachte."

Hoe vind je de natuur in de zomer?

"In de zomer gebeurt er niet zo veel. Lente en herfst zijn spannender. Maar in de zomer fiets ik graag een blokje om voor een straat vol lindes. De zoete geur van lindebloesem vind ik heerlijk. Bedwelmend bijna. Ik kan niet stoppen met inhaleren als ik onder een bloeiende linde sta. Lindebloesem is voor mij de geur van de zomer."

Was je als kind veel buiten?

"Volop. Ik groeide op in Westzaan, een klein dorp in de Zaanstreek omringd door weilanden. Op woensdagmiddag speelde ik bij mijn beste vriendinnetje op de boerderij. We sprongen slootje, gaven de lammetjes een fles en hielpen de koeien van het land halen. Ook gingen we op zoek naar nesten, we plukten bloemen, soms per ongeluk een beschermde orchidee, en stopten onze zakken vol met alles wat we vonden."

Wat vonden jullie?

"Schedeltjes, botjes en eieren. Mijn zakken zaten vaak onder het eierstruif. Hele eieren legde ik thuis op de verwarming om ze uit te broeden. Ik was ook altijd met dieren aan het slepen. Zo vond ik een keer een nest met jonge konijntjes. Ze waren zo leuk dat ik er een meenam voor thuis. Mijn moeder was boos. Een wild konijn kan niet in een hok. Ik moest het meteen terugbrengen voordat het verstoten zou worden. Huilend liep ik met het beestje in mijn armen over het weiland om het naar de goede plek terug te brengen."

'IK KAN NIET
STOPPEN MET
INHALEREN
ALS IK ONDER
EEN BLOEIENDE
LINDE STA'

Sleep je nog steeds met dieren?

"Eigenlijk wel ja. Samen met mijn natuurvriend Martin Melchers, stadsecoloog van Amsterdam, trek ik er regelmatig op uit. Met een schepnetje halen we dan bijvoorbeeld een zwartbekgrondel uit de grachten voor in het aquarium op mijn dakterras. In de zomer vang ik watervlooien, stekelbaarsjes en een snoek. De stekeltjes eten de vlooien en de snoek eet de stekeltjes. Geweldig. Ik heb ook eens een babyvosje opgevangen in mijn huis, op drie hoog achter. Martin vond het beestje, halfdood. Ik maakte een vossenhol voor hem: een krat met een gat erin en zand op de bodem. En in de krat een schotje waarachter hij zich kon verschuilen. Ik heb hem vier weken lang verzorgd. In het begin gaf ik hem om de drie uur melk met een pipetje!"

Hoe is het met hem afgelopen?

"Toen hij sterk genoeg was, hebben Martin en ik hem naar de vossenopvang gebracht. Daar is hij nog een tijdje geweest en toen hebben we hem uitgezet. Hij werd in een kooi met de deur open in de duinen gezet. Hij kroop eruit, liep voorzichtig een stukje. Ik riep Gilles - zo noemden we hem omdat hij als babyvos nogal kon 'gillen' - hij keek nog één keer om en ging ervandoor. Net als in de film."

Ben je een stads- of een dorpsmens?

"Dat wisselt. Nu vind ik de stad heerlijk. Ik geniet van de reuring die er is, van terrassen, restaurants en bioscopen. In een dorp heb je dat allemaal niet. Als ik ooit kinderen heb, woon ik misschien liever in een dorp tussen de weilanden. Alhoewel, in de stad is de natuur juist erg interessant. Zo dichtbij. Een 'dorpseend' vliegt weg als je ernaar toe loopt, dieren in de stad zijn veel minder schuw. Ze passen zich aan. De spechten in de Pijp bijvoorbeeld trekken zich niets aan van het drukke verkeer. De eekhoorn op de Willemsparkweg is tot op een paar meter benaderbaar. En de konijnen in het Westerpark kijken me gewoon aan als ik 's ochtends vroeg naar de studio loop."

Waar komt je passie voor de natuur vandaan?

"Ik denk dat iedereen iets heeft met de natuur, maar je moet mensen tegen komen die je daaraan herinneren en dat gevoel voeden. In mijn jeugd had ik mijn vriendin van de boerderij, nu heb ik Martin. En mijn moeder. Zij weet veel van bloemen en planten en heeft allerlei mooie boeken over de natuur in de kast staan. Het grote insectenboek bijvoorbeeld. Dat vond ik als kind prachtig. Vooral de afbeelding waarop vliegende herten het kadaver van een ree opeten, vond ik fascinerend. Ik kon er uren naar kijken." ❀

Zomer of winter

"Ik vind het heerlijk om in de zomer in een hemdje op een terras te zitten en de zon op mijn huid te voelen."

Bos of strand

"Ik hou niet van de harde wind aan de Nederlandse kusten. Ik krijg er een onrustig gevoel van. Van wind worden mijn gedachten chaotisch. Aan het strand kom je me dus niet gauw tegen. Wel wandel ik graag met mijn hond door het bos."

Huis of tuin

"Ik heb geen tuin, maar ik zou er dolgraag een willen met een paddenvijver en mooie bloemen en planten. Vingerhoedskruid bijvoorbeeld, wilde geraniums, jasmijn en lathyrus."

Kopen of maken?

"Ik heb een keer een cursus skeletbouwen gedaan. Ik deed er twee dagen over om het skelet van een postduif in elkaar te zetten. Ik spaar skeletjes van vogels en wilde nog een kip, maar daar ben ik maar nooit meer aan begonnen. Een kippenskelet heb ik gewoon gekocht."

Koken of aanschuiven

"Ik schuif het liefst aan in een leuk restaurant met een goede kok. Ik kan wel koken en dat doe ik ook, maar ik zet geen culinaire hoogstandjes op tafel. Mijn beste gerechten zijn kip uit de oven en spinazietaart."

Droom of werkelijkheid?

"Ik geniet van het hier en nu. Van de werkelijkheid. Die is bovendien vaak gekker dan je in je dromen kan bedenken."